

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl samosoudcem
Mgr. Bronislavem Šlahářem v insolvenční věci dlužníka: **HOPR TRADE CZ, s.r.o., IČO:
26869306, se sídlem Libušina 667/72, 779 00 Olomouc – Chválkovice,**

t a k t o :

- I. Předběžným insolvenčním správcem **se u s t a n o v u j e** Mgr. Gabriela Nejedlíková, IČ: 66234841, se sídlem Husova 2/1285, 702 00 Moravská Ostrava.
- II. Insolvenční soud **u k l á d á** České spořitelně a.s., IČ: 45244782, aby po dobu trvání moratoria dlužníka **HOPR TRADE CZ, s.r.o., IČO: 26869306, se sídlem Libušina 667/72, 779 00 Olomouc – Chválkovice** umožnila dlužníkovi vybírat stávající a v průběhu moratoria na účet č. 4311025369/0800 připsané peněžní prostředky, použít tyto prostředky k platbám nebo s nimi jinak nakládat.
- III. Návrh dlužníka, aby insolvenční soud rozhodl tak, že odkládá právní moc a vykonatelnost exekučních příkazů vydaných Finančním úřadem pro Olomoucký kraj dne 9.8.2016

č. 1590354/16/3101-80542-800629
č. 1590548/16/3101-80542-800629
č. 1590591/16/3101-80542-800629
č. 1589281/16/3101-80542-800629
č. 1590027/16/3101-80542-800629

č. 1590645/16/3101-80542-800629
č. 1590536/16/3101-80542-800629
č. 1590071/16/3101-80542-800629
č. 1590627/16/3101-80542-800629
č. 1590141/16/3101-80542-800629
č. 1590280/16/3101-80542-800629

a dále, aby insolvenční soud zakázal Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj přijímat rozhodnutí či opatření v rámci daňové exekuce, **s e z a m í t á .**

IV. Řízení o návrhu dlužníka, aby insolvenční soud uložil Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj zrušit exekuční příkazy

č. 1590354/16/3101-80542-800629
č. 1590548/16/3101-80542-800629
č. 1590591/16/3101-80542-800629
č. 1589281/16/3101-80542-800629
č. 1590027/16/3101-80542-800629
č. 1590645/16/3101-80542-800629
č. 1590536/16/3101-80542-800629
č. 1590071/16/3101-80542-800629
č. 1590627/16/3101-80542-800629
č. 1590141/16/3101-80542-800629
č. 1590280/16/3101-80542-800629

s e z a s t a v u j e.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem došlým soudu dne 10.8.2016 se dlužník domáhal vydání předběžného opatření podle ustanovení § 82 insolvenčního zákona a § 76 o.s.ř., kterým by insolvenční soud nařídil Česká spořitelna a.s., aby dlužníku umožnila nakládat s účtem, který má veden u tohoto bankovního ústavu s odůvodněním, že jeho dispozice byla omezena exekučními příkazy příkázáním pohledávky dlužníka z účtu u tohoto peněžního ústavu ze dne 9.8.2016 vydanými v rámci daňové exekuce prováděné Finančním úřadem pro Olomoucký kraj. Dlužníkovi bylo těmito exekučními příkazy znemožněno nakládat s peněžními prostředky, které se na postiženém bankovním účtu nacházejí a budou nacházet. K vydání exekučního příkazu došlo přesto, že dne 27.7.2016 bylo zahájeno insolvenční řízení k insolvenčnímu návrhu dlužníka a nastaly tak účinky s tímto spojené, a přestože ke dni 4.8.2016 bylo vyhlášeno moratorium na majetek dlužníka, jehož účelem je docílení stabilizace dlužníkova podniku. V důsledku vydaných exekučních příkazů je bráněno dlužníkovi v provozu jeho

závodu a tím i dosažení účelu vyhlášeného moratoria a hrozí tak vážné újmy na majetkové podstatě. Dlužníkovy prostředky na postiženém bankovním účtu včetně prostředků, které budou na účet připsány, jakožto plnění smluvních závazků vzniklých při provozování podniku jeho obchodními partnery, slouží k úhradám provozních nákladů, tedy zejména mezd zaměstnanců, platbám za poskytnuté služby, platbám za dodávky materiálu smluvním partnerům atd. To vše za respektování podmínek insolvenčního zákona. Omezení nakládání s tímto účtem by způsobilo, že by dlužník nebyl schopen dostát svým závazkům. Klíčový dodavatel a další smluvní partneři by ukončili spolupráci, čímž by došlo ke vzniku nových dluhů a navyšování počtu dlužnických věřitelů, a to přesto, že by dlužník prostředky k uspokojení těchto věřitelů měl. Smyslem vyhlášení moratoria na jeho majetek je vytvoření prostoru ke stabilizaci závodu dlužníka, kdy se dlužníkovi ze strany soudu poskytuje možnost uspořádat své majetkové vztahy, aniž by musel čelit následkům prohlášení úpadku a celkovému zastavení provozu jeho závodu, ke kterému by takto došlo, či případně k poskytnutí prostoru k obnově stability závodu a tím i umožnění sanačního způsobu řešení dlužníkovy úpadku pro případ, že by se tento po dobu moratoria nepodařilo překlenout.

Stejného dne obdržel soud návrh dlužníka na vydání rozhodnutí dle ustanovení § 109 odst. 6 insolvenčního zákona na odložení právní moci a vykonatelnosti exekučních příkazů vydaných Finančním úřadem pro Olomoucký kraj ze dne 9.8.2016, na uložení povinnosti Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj zrušit předmětné exekuční příkazy a na uložení zákazu Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj přijímat rozhodnutí či opatření v rámci daňové exekuce. Tento návrh odůvodnil dlužník tím, že dne 27.7.2016 bylo zahájeno insolvenční řízení dlužníka a dne 4.8.2016 bylo rozhodnuto o vyhlášení moratoria. Nastaly tak účinky uvedené v ustanovení § 109 odst. 1 písmene c) insolvenčního zákona, který zakazuje provedení výkonu rozhodnutí či exekuce po zahájení insolvenčního řízení. Důsledkem porušení uvedeného zákazu je pak neúčinnost provedených úkonů, ke kterým se v rámci insolvenčního řízení nepřihlíží. Zároveň insolvenční zákon dává soudu možnost, a to i bez návrhu, pozastavit vykonatelnost nebo odložit právní moc rozhodnutí či opatření přijatých při provádění výkonu rozhodnutí či exekuce po zahájení insolvenčního řízení a zároveň může přistoupit i k tomu, že zakáže přijímání dalších rozhodnutí či činění jiných dalších úkonů po zahájení insolvenčního řízení. Finanční úřad pro Olomoucký kraj doručil dne 9.8.2016, tedy po zahájení insolvenčního řízení, dlužníkovi exekuční příkazy na příkazání pohledávky z účtu vedené u České spořitelny a.s. a vzhledem k tomu, že exekuční příkazy byly vydány a dlužníku doručeny poté, co nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, došlo k jejich vydání v rozporu s insolvenčním zákonem, a proto nemohou mít jiné předvídané účinky. Provedením exekuce ve smyslu blokace peněžních prostředků nacházejících se na účtu a v budoucnu tam došlých je dlužníkovi znemožňováno další provozování jeho podniku a docílení jeho stabilizace, jak to předvídá vyhlášené moratorium. Důvodem pro uložení zákazu Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj přijímat další opatření či rozhodnutí v rámci daňové exekuce, je dosavadní postup správce daně, kdy je z něj zřejmé, že nerespektuje účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení a účinky spojené s vyhlášením moratoria a v rozporu se zákonem nadále činí kroky v rámci daňové exekuce. Finanční úřad činí opakovaně kroky, a to jednak v rámci exekuce prodejem movitých věcí, když po zahájení insolvenčního řízení správce daně prováděl soupis a odebírání movitých věcí ve vlastnictví dlužníka, který tento nezbytně potřebuje k provozu svého podniku a rovněž po zahájení insolvenčního řízení zřizoval právo na uspokojení z předmětu zajištění, jež spadá do majetkové podstaty dlužníka.

Z obsahu insolvenčního spisu plyne, že insolvenční řízení dlužníka bylo zahájeno dne 27.7.2016 v 10.22 hod, kdy byl podán na podatelně Krajského soudu v Ostravě insolvenční návrh dlužníkem. Téhož dne byla vydána vyhláška o zahájení insolvenčního řízení, která byla zveřejněna ve 12.43 hod. Ve stejný den byla realizována finančním úřadem a celní správou exekuce vůči dlužníku na centrále dlužníka na jeho provozovnách, a to v období, tak jak osvědčil dlužník, od 7.15 do 11.30 hodin (v podrobnostech soud odkazuje na svá skutková zjištění zveřejněná v odůvodnění rozhodnutí č. j. KSOL 10 INS 17564/2016 – A8).

Z listin předložených dlužníkem k návrhu na vydání předběžného opatření resp. návrhu na vydání rozhodnutí podle § 109 odst. 6 insolvenčního zákona plyne, že dne 9.8.2016 vydal Finanční úřad pro Olomoucký kraj exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu č. 4311025369/0800, kterým přikázal poddlužníkovi Česká spořitelna a.s. od okamžiku, kdy mu byl doručen exekuční příkaz po dobu trvání daňové exekuce, nevyplácet peněžní prostředky z účtu, ze kterého se přikazuje pohledávka, neprovádět na něho započtení a ani jinak s ním nenakládat, a to až do výše nedoplatku, pro který je exekuce nařizována, přičemž toto se týká i peněžních prostředků, které dojdou na účet do šesti měsíců ode dne vyrozumění o nabytí právní moci exekučního příkazu. Finanční úřad vydal uvedeného dne celkem 11 exekučních příkazů.

Dle § 7 insolvenčního zákona nestanoví-li tento zákon jinak, nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, týkající se sporného řízení a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních. Ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Dle § 76 odst. 1 písm. e) o.s.ř. předběžným opatřením může být účastníku uloženo zejména, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

Dle § 76 odst. 2 o.s.ř. předběžným opatřením lze uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to na něm spravedlivě žádat.

Dle § 112 odst. 2 insolvenčního zákona insolvenční soud může předběžného správce ustanovit i tehdy, jestliže vyhlásil moratorium, nebo odůvodňuje-li to rozsah majetkové podstaty, který je vhodné i předběžně zjistit a zajistit, a nebo jsou-li zde jiné, stejně závažné důvody.

Dle § 112 odst. 3 insolvenčního zákona povinností předběžného správce je provést opatření k zjištění dlužníkovy majetku a k jeho zajištění, jakož i přezkoumání dlužníkovy účetnictví nebo evidence vedené podle zvláštního právního předpisu.

Dle § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona se zahájením insolvenčního řízení se spojují tyto účinky - výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit nebo zahájit, nelze jej však provést.

Dle §109 odst. 2 insolvenčního zákona úkonem, jímž se provádí výkon rozhodnutí nebo exekuce, není úkon učiněný k zajištění dlužníkova majetku pro účely jeho postižení takovým výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

Dle § 109 odst. 6 insolvenčního zákona k rozhodnutím a opatřením přijatým při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odst. 1 písm. c) se v insolvenčním řízení nepřihlíží. Je-li to nezbytné k naplnění účelu insolvenčního řízení, může insolvenční soud, kdykoliv, i bez návrhu, pozastavit vykonatelnost nebo odložit právní moc rozhodnutí nebo opatření přijatých při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odst. 1 písm. c). Může také zakázat přijetí rozhodnutí nebo opatření připravovaných při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odst. 1 podle písm. c).

Dle § 178 zákona č. 280/2009 Sb. daňová exekuce se nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení.

Dle § 190 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb. daňová exekuce příkazáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb se provede odepsáním peněžních prostředků dlužníka z jeho účtu vedeného v jakékoli měně do výše částky uvedené v exekučním příkazu a jejich vyplacením správci daně. Exekuční příkaz se doručí poskytovateli platebních služeb dříve než dlužníkovi. Dle odst. 2 téhož ustanovení poskytovatel platebních služeb je povinen od okamžiku, kdy mu byl doručen exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce, nevypláčet peněžní prostředky z účtu dlužníka, ze kterého je příkazována pohledávka, neprovádět na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládat, a to až do výše částky uvedené v exekučním příkazu. To se týká i peněžních prostředků, které dojdou na tento účet do šesti měsíců ode dne vyrozumění o právní moci exekučního příkazu.

Podle § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

V daném případě soud předně konstatuje, že neshledal, že by postup finančního úřadu v rámci jeho daňové exekuce byl v rozporu s ust. § 109 odst. 1 písm. c) IZ. Vydání exekučních příkazů není prováděním exekuce, nýbrž jejím zahájením, jak plyne z výše citovaného ustanovení § 178 zákona č. 280/2009 Sb.. Ustanovení § 109 odst. 1) písm. c) IZ výslovně umožňuje nařídit či zahájit výkon rozhodnutí či exekuci i po zahájení insolvenčního řízení. Úkon učiněný k zajištění dlužníkova majetku pro účely jeho postižení výkonem rozhodnutí nebo exekucí není úkonem, jímž se provádí výkon rozhodnutí nebo exekuce. Tedy i pokud by finanční úřad v rámci exekuce prováděl po zahájení insolvenčního řízení zajišťování majetku, jak uvádí ve svém návrhu dlužník, nejednalo by se o rozpor s ust. § 109 odst. 1 písm. c) IZ. V případě exekuce příkazáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb je provedení exekuce až odepsání peněžních prostředků dlužníka z jeho účtu. K tomu však v daném exekučním řízení nedošlo. Insolvenční soud tedy konstatuje, že neshledal, že by v rámci exekuce vedené na majetek dlužníka byla přijata rozhodnutí či opatření v rozporu s omezením podle § 109 odst. 1 písm. c) IZ. Z toho důvodu insolvenční soud nemůže pozastavit vykonatelnost či odložit právní moc takových rozhodnutí a není rovněž důvodu zakazovat přijímání rozhodnutí či opatření připravovaných při provádění

výkonu rozhodnutí nebo exekuce ve vztahu k finančnímu úřadu, neboť z ničeho prozatím nelze dovodit, že by finanční úřad zamýšlel přijímat rozhodnutí v rozporu s omezením podle odst. 1 písm. c) IZ. Insolvenční soud proto tento návrh dlužníka zamítl.

Oproti tomu nelze přehlédnout, že účinek exekučního příkazu na přikázání pohledávek z účtu ve svém důsledku zásadním způsobem omezuje dlužníka za situace, kdy na majetek dlužníka bylo prohlášeno moratorium, které především předpokládá, že dlužník bude v průběhu moratoria hradit své závazky související se zachováním provozu podniku, že dlužník bude na základě smluv na dodávky energií a surovin a dalších smluv o dodávkách zboží a služeb, které po dobu trvání moratoria nemohou druzí účastníci smlouvy vypovědět, nebo od nich odstoupit pro prodlení dlužníka s plněním úhrady za zboží nebo služby, ke kterému došlo před vyhlášením moratoria, nebo pro zhoršení majetkové situace dlužníka, bude-li dlužník na základě těchto smluv řádně a včas hradit aspoň závazky podle odst. 1 ust. § 122 IZ. Exekuční příkaz, kterým dojde k „zmražení“ účtu podnikatele, který je v moratoriu, fakticky znemožňuje nadále provozovat podnik. Insolvenční soud tak dospěl k závěru, že za dané situace je nutno ve smyslu ust. § 7 IZ, § 102 o.s.ř. a § 76 odst. 1 písm. e) o.s.ř. prozatímně upravit poměry účastníků, resp. pro dobu trvání moratoria umožnit i nadále provoz podniku dlužníka a proto návrhu na umožnění dispozic dlužníka s postiženým bankovním účtem vyhověl.

Insolvenční soud současně dle ust. § 112 odst. 2 IZ ustanovil předběžného správce, který v rámci svých oprávnění plynoucích z insolvenčního zákona zajistí kontrolu vynaložení finančních prostředků nacházejících se na postiženém bankovním účtu, resp. prostředků na tento účet v průběhu moratoria došlých a to tak, aby bylo zajištěno, že žádný z účastníků insolvenčního řízení nebude nespravedlivě poškozen nebo nedovoleně zvýhodněn, a aby kroky, které dlužník v rámci moratoria učiní, směřovaly skutečně k získávání prostředků pro uspokojením věřitelů tak, jak dlužník ve svém návrhu na vydání předběžného opatření deklaruje.

Pokud se pak dlužník domáhal, aby soud uložil správci daně povinnost zrušit exekuční příkazy, pak je nad rámec výše uvedeného (neshledání nezákonnosti v postupu finančního úřadu ze strany insolvenčního soudu) nutno uvést, že insolvenční soud není k takovému rozhodnutí ani pravomocný, neboť odstranění rozhodnutí finančního úřadu se lze domáhat toliko opravnými prostředky v rámci daňového řízení, případně v rámci správního soudnictví a proto řízení o vydání tohoto rozhodnutí v souladu s ust. § 104 o.s.ř. (neodstranitelný nedostatek podmínky řízení) zastavil.

Poučení: Proti výroku je možno podat odvolání **do 15-ti dnů** ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci.

V odvolání proti výroku I. lze namítat pouze to, že ustanovený insolvenční správce nesplňuje podmínky pro ustanovení nebo, že není nepodjatý. Ke skutečnostem, které nastaly nebo vznikly po vydání rozhodnutí soudu prvního stupně se v odvolacím řízení nepřihlíží.

Odvolání proti výroku III. mohou podat účastníci řízení o výkon rozhodnutí nebo exekučního řízení.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejněním v insolvenčním rejstříku.

Osobám, jímž se doručuje toto usnesení zvláštním způsobem, běží odvolací lhůta ode dne, kdy jim bylo usnesení doručeno zvláštním způsobem.

V Olomouci dne 15.8.2016

Za správnost vyhotovení:
Eva Lorencová

Mgr. Bronislav Šlahař, v.r.
samosoudce